

У комплексі «Торонто-Київ» проходить виставка присвячена Чорнобильській катастрофі

P 2

Принц Гаррі відвідав Україну

73-й обмін полоненими

P 3

Збройні сили Канади оновлюються через рекордний набір

P 5

Міссісага та Тернопіль за крок до побратимства

Академія-гала СФУЖО

P 6

Між іконою і історією: мистецький всесвіт Богдана Головацького

P 8

КАНАДА ВИДІЛИТЬ 8 МІЛЬЙОНІВ ДОЛАРІВ НА РЕМОНТ ЧОРНОБИЛЬСЬКОЇ АРКИ

Через майже сорок років після Чорнобильської катастрофи питання ядерної безпеки знову опинилося в центрі міжнародної уваги. Цього разу загроза пов'язана не з техногенною аварією, а з наслідками війни Росії проти України.

24 квітня міністерка закордонних справ Канади Аніта Ананд оголосила про виділення 8 мільйонів канадських доларів на проведення термінових ремонтних робіт у Новому безпечному конфайнменті (НБК), а саме захисній арці над зруйнованим четвертим енергоблоком Чорнобильської АЕС. Фінансування спрямовується у відповідь на пошкодження, яких споруда зазнала внаслідок удару безпілотника в лютому 2025 року.

Канада намірена продовжувати співпрацю з міжнародними партнерами задля зміцнення ядерної безпеки та притягнення Росії до відповідальності за її дії. За словами Ананд, атака на об'єкт ядерної безпеки є неприйнятною та демонструє подальші ризики, які війна створює для цивільної інфраструктури. «Майже через 40 років після катастрофи війна Росії знову ставить під загрозу ядерну безпеку. Це неприйнятна атака на цивільну інфраструктуру. Ми будемо співпрацювати з партнерами, щоб захистити цивільне населення та притягнути Росію до відповідальності», — заявила Ананд у своїй заяві в соцмережах.

Пошкодження захисної споруди

14 лютого 2025 року внаслідок удару безпілотника було пошкоджено верхню частину Нового безпечного конфайн-

менту, масштабної інженерної споруди, зведеної для ізоляції зруйнованого реактора. За даними українських фахівців та Міжнародного агентства з атомної енергії (МАГАТЕ), удар призвів до локальних руйнувань зовнішніх конструкцій та порушення герметичності захисної оболонки.

Хоча системи радіаційного моніторингу не зафіксували підвищення рівня радіації за межами об'єкта, інженери попереджають про довгострокові ризики. Основне занепокоєння викликає потенційне порушення системи вентиляції та контролю вологості, які є критично важливими для збереження стабільного стану внутрішніх конструкцій.

НБК — це унікальна інженерна споруда, призначена для ізоляції зруйнованого реактора та запобігання поширенню радіоактивних матеріалів. Усередині арки підтримується контрольований мікроклімат, зокрема низький рівень вологості, необхідний для запобігання корозії металевих конструкцій.

Порушення герметичності може ускладнити підтримання цих умов, що створює ризики для довгострокової стабільності об'єкта та безпеки робіт із демонтажу старого укриття.

► Канада виділить...стор. 4

40 РОКІВ ЧОРНОБИЛЯ: РЕКВІЄМ ПАМ'ЯТІ У ТОРОНТО

26 квітня 2026 року у Базиліці Святого Павла в Торонто (St. Paul's Basilica) відбувся реквієм до 40-х роковин Чорнобильської трагедії — глибоко зворушливе вшанування пам'яті жертв найбільшої техногенної катастрофи ХХ століття. Подія збила громаду та об'єднала понад 150 мистців, ставши однією з найвизначніших мистецьких вшанувань в Канаді.

Вступне слово виголосила Раса Кондрацька. У концерті взяли участь Хор «Веснівка», Чоловічий камерний хор, Капеля бандуристів Канади та Канадський дитячий оперний хор (Canadian Children's Opera Company) - ансамблі, добре знані своїм високим виконавським рівнем і відданістю українській музичній традиції. До них долучилися скрипалька Олександра Федішин, а також вокальні солісти Назар Лозинський і Лана Пастушак. Під орудою диригентів Квітки Кондрацької, Павла Фондери та Назара Лозинського концертна програма набула цілісності та глибокого емоційного звучання.

Музична частина вечора вражала силою художнього вислову. Особливе місце посіла світова прем'єра твору «Чорнобильська мадонна» композитора Максима Кучмета — композиції, що поєднала сучасне музичне мислення з глибоким символізмом трагедії. Не менш проникливим стало виконання «Панахиди - Жертвам Чорнобиля» Романа Гурка, яка надала концерту духовної ваги та підкреслила молитовний характер події.

Сильним емоційним акцентом став сценічний образ Чорнобильської Мадонни. Одягнена в чорне, з чорними квітами в руках, жінка повільно пройшла центральною навою собору, створюючи потужний візуальний символ скорботи, втрати й пам'яті. Цей момент органічно доповнив музичну програму та залишив глибоке враження на глядачів. Заключне слово виголосив Надзвичайний і Повноважний Посол України Андрій Плахотнюк.

Реквієм у Торонто став не лише культурною подією, а й актом колективної пам'яті та солідарності. Через музику й мистецтво присутні вшанували загиблих і нагадали про глибокий вплив Чорнобильської катастрофи на Україну та світ. Урочистість і щирість цього вечора ще раз підтвердили: пам'ять про трагедію залишається живою, а її уроки — актуальними для майбутніх поколінь.

Надя Герелюк

У КОМПЛЕКСІ «ТОРОНТО-КИЇВ» ПРОХОДИТЬ ВИСТАВКА ПРИСВЯЧЕНА ЧОРНОБИЛЬСЬКІЙ КАТАСТРОФІ

Через артефакти, світло, звук і свідчення тут розкривається, як досвід Чорнобиля продовжує формувати культуру безпеки, відповідальність і усвідомлені рішення.

Два дні — 25 та 26 квітня — у комплексі «Торонто-Київ» проходить унікальна художньо-технологічна виставка «Чорнобиль. 40 років потому. Історія, яка зобов'язує».

Як зазначають організатори, це маршрут крізь час — від минулого до теперішнього і майбутнього. Простір, у якому досвід, пам'ять і усвідомлення поєднуються в єдину історію.

Кураторка виставки, директорка інформаційно-комунікаційної агенції Comms True Agency Рената Яресько наголосила, що виставка ставить у центр цінність життя, розповідає правдиву історію про Чорнобиль, руйнує міфи та формує культуру безпеки, яка виникла після аварії. За її словами, історія Чорнобиля зобов'язує говорити правду, особливо сьогодні, коли росія намагається маніпулювати фактами.

Виставка складається з трьох залів:

1. «Світло, що не згасло» — зала минулого

Це простір про Прип'ять і ЧАЕС — місто і станцію, які стали точкою зламу історії та початком нової реальності. Минуле тут розкривається через вітраж кафе «Прип'ять», зону артефактів станції та роботів, які застосовувались під час ліквідації, що зберігають сліди часу.

Тут представлені фотовиставка «Чорнобиль: жіноча доля» (автор ідеї та координатор Надія Мудрик-Мочалова), фотовиставка «Внутрішній периметр» за авторством Антона

«Чорнобиль. 40 років потому. Історія, яка зобов'язує». Фото: ДАЗВ

Юхименка, художня виставка «Машини, що врятували світ», автора і художника Вікторі Зінченка, інсталяція «Тіні життя» та меморіал пожежникам і ліквідаторам акцентують на найважливішому — відповідальності, безпеці та цінності людського життя.

2. «Світло, що працює» — зала теперішнього

Це простір про те, що зазвичай не видно, але це щодня забезпечує безпеку України та Європи. Тут розкривається робота ДАЗВ і підприємств зони відчуження — системна, постійна й критично важлива для ядерної та радіаційної безпеки.

Окремий акцент зроблено на історії будівництва об'єкта «Укриття» та Нового безпечного конфайнменту — як рішень, що змінили підхід до безпеки на десятиліття вперед. Важ-

ливою частиною є міжнародна співпраця та роль Європейського Союзу, який понад 30 років залишається ключовим партнером у сфері моніторингу, аварійної готовності та відновлення після складних ситуацій.

Також про пам'ять — про працівників, які загинули під час виконання свого обов'язку, і про сучасні виклики, зокрема загрозу ядерного тероризму з боку РФ.

3. «Світло майбутнього» — зала майбутнього

Це простір відповідей і запитань про те, яким може бути завтра. Про те, як відновлюється природа і як змінюється радіаційний фон у перспективі 100 років — від 1986 до 2086 року, коли винесені уроки Чорнобиля. Тут представлені сучасні технології аварійного реагування, робототехніка та підходи до повод-

ження з РАВ і ВЯП.

Окремий блок присвячений урокам після важких аварій, підготовленим за експертної підтримки Energy Safety Group. Вітраж «Прометей майбутнього» як символ світла знань, яке ми передаємо далі.

«Ця виставка створена для всіх — і для дорослих, і для дітей, бо пам'ять є спільним досвідом. Вона або живе в нас, або зникає, — зазначають організатори. — Ми говоримо про Чорнобиль як про досвід, що формує відповідальність сьогодні і в майбутньому. І саме тому важливо пам'ятати, усвідомлювати і передавати далі — бо те, що ми зберігаємо сьогодні, стане основою для наступних поколінь».

У межах виставки «Чорнобиль. 40 років потому. Історія, яка зобов'язує» відбудеться відкритий лекторій, до якого за бажанням зможе долучитися кожен відвідувач. Це можливість почути цінну інформацію, живі свідчення та експертні думки від документалістів, дослідників і фахівців.

На гостей чекає тизер документального фільму «Ада. Між Чорнобилем та війною», спогади військового кінооператора Сергія Борденюка, а також презентація документального фільму «Бастіон зони відчуження» від Суспільне.

Художньо-технологічна виставка «Чорнобиль. 40 років потому. Історія, яка зобов'язує»

Марія Катаєва,
«Вечірній Київ»

«САНКЦІЇ 20.0: НОВА РЕАЛЬНІСТЬ ДЛЯ РФ»

23 квітня 2026 року відзначився як день, коли Брюссель продемонстрував не лише фінансову солідарність із Києвом, розблокувавши 90 млрд євро допомоги, а й нову стратегічну жорсткість. Ухвалений 20-й пакет санкцій проти Росії це вже не просто список «небажаних осіб», а повномасштабна операція з ліквідації лазівок, якими Кремль користувався протягом останніх років.

Енергетичний фронт

Головним ударом нового пакета став наступ на так званий «тіньовий флот» — сотні танкерів із непевною власністю, що перевозять російську нафту в обхід цінової стелі. Рада ЄС додала до санкційного списку ще 43 судна, збільшивши загальну кількість заблокованих танкерів до 632.

«Доходи від експорту російської нафти додатково обмежуються за рахунок списків, орієнтованих на екосистему тіньового флоту, включаючи організації, що працюють у третіх країнах», — зазначили в Європейській комісії.

Однак кількісне розширення це лише вершина айсберга. ЄС запровадив революційні механізми контролю:

Обов'язкова перевірка (Due Dili-

gence): Тепер продаж будь-якого танкера європейськими компаніями потребує суворих перевірок, щоб судно не опинилося в руках підставних структур Кремля.

Портова блокада: Операторам ЄС заборонено будь-яку взаємодію з портами Мурманська та Туапсе, а також, вперше в історії, з іноземним терміналом Карімум в Індонезії, який став ключовим хабом для перевантаження підсанкційної нафти.

Удар по СПГ: З 25 квітня 2026 року європейцям заборонено обслуговувати російські танкери для зрідженого газу (СПГ), а з січня 2027 року набуде чинності повна заборона на надання послуг СПГ-терміналів для російських компаній.

Фінансова ізоляція

Кремль дедалі частіше використовував цифрові активи для фінансування воєнних потреб. 20-й пакет закриває цей канал через тотальну заборону на операції з російськими постачальниками криптопослуг та децентралізованими платформами. Під приціл потрапив навіть «цифровий рубль», який РФ розробляла саме як інструмент обходу санкцій.

Банківський сектор також відчув посилення тиску: до списку додано

ще 20 російських банків, а також запроваджено санкції проти фінансових установ третіх країн, які допомагали РФ проводити міжнародні платежі.

Діаманти та технологічний дефіцит

Москва роками покладалася на продаж алмазів, що приносило бюджету агресора до 5 млрд доларів щорічно. Нові заходи ЄС радикально посилюють вимоги до простежуваності каменів. Відтепер імпортери зобов'язані надавати декларації, які підтверджують, що діаманти не були видобуті або оброблені в Росії.

Щодо військово-промислового комплексу, санкції розширено на:

Дрони та компоненти: Обмеження торкнулися 58 виробників, включаючи розробників безпілотників.

Технологічне обладнання: Заборонено експорт високотехнологічних верстатів та телекомунікаційного обладнання навіть до Киргизстану, який РФ використовувала для реекспорту.

Сировина: Під заборону потрапив імпорт металів та хімікатів на суму понад 530 млн євро.

Політичний контекст

Ухвалення цього пакету стало мож-

ливим завдяки тектонічним змінам у європейській політиці. Угорщина, яка довгий час блокувала санкції та фінансову допомогу, змінила риторику після поразки Віктора Орбана на виборах. Новий прем'єр Петер Мадяр підтвердив, що Будапешт більше не перешкоджатиме підтримці України.

Нова реальність для агресора

20-й пакет санкцій свідчить про те, що ЄС перейшов від політики «реагування» до стратегії «удушення» російської воєнної машини. Заблоковані порти, знищений тіньовий флот та фінансова ізоляція створюють критичне навантаження на бюджет РФ.

«Військова економіка Росії зазнає все більшого тиску, тоді як Україна отримує потужний імпульс. Ми надамо Україні все необхідне, щоб вона могла утримати свої позиції, доки Путін не зрозуміє, що його війна ні до чого не призведе», — наголосила у своїх соцмережах верховна представниця ЄС із закордонних справ та безпекової політики Кая Каллас.

Олександра Чорна

ПРИНЦ ГАРРІ ВІДВІДАВ УКРАЇНУ: ЗУСТРІЧІ В КИЄВІ, ВИСТУП НА БЕЗПЕКОВОМУ ФОРУМІ ТА ВІЗИТ ДО РОЗМІНУВАЛЬНИХ ПРОЄКТІВ HALO TRUST

23–24 квітня 2026 року принц Гаррі здійснив неанонсований візит до України, який тривав близько двох днів і включав перебування у Києві та Київській області. Це вже третій його приїзд до країни від початку повномасштабної війни, що підкреслює послідовну підтримку України з боку британського принца.

У Києві Гаррі взяв участь у Київському безпековому форумі, де виступив із промовою на підтримку України. Він закликав міжнародну спільноту не втрачати фокус на війні, наголосивши на важливості збереження уваги до людських втрат і за-

хисту демократичних цінностей. Принц також підкреслив, що говорить як колишній військовий і гуманітарний діяч, а не як політик, акцентуючи на своїй ролі як людини служіння.

Окремим етапом візиту стала поїздка до Київської області, зокрема до району Бучі, де принц Гаррі відвідав проекти гуманітарного розмінування організації HALO Trust. Саме там він ознайомився з новітніми технологіями очищення територій від вибухонебезпечних предметів, включно з дронами, роботизованими системами та елементами штучного

інтелекту, які значно підвищують безпеку та ефективність робіт.

Під час перебування на розмінувальній ділянці Гаррі також відвідав території, забруднені вибухонебезпечними залишками війни, та поспілкувався з фахівцями HALO Trust і українськими саперами. Візит мав і глибокий символічний вимір: принц продовжив гуманітарну спадщину своєї матері, принцеси Діани, яка у 1997 році відвідала мінні поля в Анголі, привертаючи увагу світу до проблеми протипіхотних мін. У випадку Гаррі ця паралель стала особливо виразною під час його роботи

з HALO Trust в Україні, де він фактично повторив шлях матері, але вже в умовах сучасних технологій розмінування.

Принц також відвідав меморіальні місця, вшанувавши українських загиблих, і зустрівся з ветеранами, пов'язаними з ініціативами Invictus Games Foundation, яку він заснував.

Візит Гаррі до України став черговим підтвердженням міжнародної уваги до війни та важливості гуманітарної підтримки, зокрема у сфері розмінування та відновлення безпеки цивільних територій.

Надія Лемко

ЦІНА СВОБОДИ ТА ГЕОГРАФІЯ НЕВОЛИ: 73-Й ОБМІН ПОЛОНЕНИМИ

24 квітня 2026 року увійде в історію як день масштабної гуманітарної перемоги. Україна повернула з російського полону 193 захисників. За зовнішньою радістю зустрічі на кордоні стоять місяці негласних переговорів, зміна стратегії обмінного фонду та тривожні свідчення про умови утримання в «етнічних» тюрмах РФ.

73-й обмін став логічним продовженням серії домовленостей, розпочатих під час Великодніх свят. На тлі позиційних боїв на фронті, «дипломатія полонених» залишається чи не єдиним працюючим каналом комунікації між Києвом та Москвою.

Аналітики зазначають, що динаміка обмінів у 2026 році суттєво зросла. Однією з причин є активність українських сил на Курському напрямку, де було сформовано значний обмінний фонд з числа кадрових російських військових та стровиків. Саме наявність «цінних кадрів» дозволяє Україні витягувати своїх людей навіть з найбільш закритих місць утримання.

Склад 193 звільнених ілюструє зріз всієї оборонної архітектури України. Адже додому повернулися не лише рядові та офіцери Збройних Сил і бійці Національної гвардії, а й прикордонники, співробітники Нацполіції та представники Державної спеціальної служби транспорту (ДССТ).

Ці люди тримали небо і землю на найгарячіших ділянках: від Куп'янська до Роботиного, від Бахмута до прикордоння Сумщини. Особливо важливою є присутність у списку воїнів, які боронили Луганщину та Донеччину ще на початку повномасштабного вторгнення. Для багатьох з них полон тривав понад два роки.

Ключовою особливістю цього обміну є те, що більшість повернутих захисників утримувалася на території Чеченської Республіки. Це викликає особливе занепокоєння правозахисників. Згідно зі свідченнями тих, хто вже пройшов первинне опитування, умови в чеченських СІЗО та неформальних тюрмах відрізняються особливою жорсткістю.

Українські військовослужбовці, звільнені з російського полону, Україна, 24 квітня 2026 року. Суспільне Чернігів/Дмитро Сахон

Звільнені військовослужбовці, які перетнули кордон. Департамент комунікації МВС

Правозахисники наголошують на систематичному порушенні Женевських конвенцій: відсутність належної медичної допомоги, інформаційна ізоляція та психологічний тиск. Той факт, що серед звільнених є багато поранених та критично виснажених осіб, підтверджує: Росія продовжує використовувати полонених як інструмент тиску, ігноруючи міжнародне право.

Окремої уваги заслуговують випадки звільнення осіб, проти яких у РФ були сфабриковані «кримінальні справи». Це створює важливий прецедент: навіть «вироки» російських судилищ не є перешкодою для об-

міну, якщо є політична воля та тиск міжнародної спільноти.

Дипломатія за лаштунками
Хоча Україна веде перемовини напряму через Координаційний штаб та ГУР, за лаштунками таких великих обмінів завжди стоять міжнародні гравці. 73-й обмін не став винятком. Експерти вказують на активну роль Об'єднаних Арабських Еміратів та Ватикану, які виступили гарантами безпеки та логістичними посередниками.

Чому саме зараз? Аналітики пов'язують активізацію процесів обміну з декількома факторами:

Накопичення обмінного фонду:

Успішні дії ЗСУ на певних ділянках фронту дозволили захопити в полон високопоставлених російських офіцерів та представників спецпідрозділів, які є «цінним ресурсом» для Кремля.

Міжнародний тиск: Постійні звіти міжнародних організацій про стан українських полонених змушують РФ подекуди йти на поступки, щоб зберегти залишки дипломатичного обличчя перед країнами «Глобального Півдня».

Внутрішній запит: Питання полонених є одним із найбільш чутливих в українському суспільстві. Кожен такий успіх — це потужна ін'єкція віри для нації.

Президент України Володимир Зеленський у своєму зверненні підкреслив, що мета «всіх на всіх» залишається пріоритетною. На сьогодні кількість звільнених з полону за весь час перевищила 9000 осіб (загалом 9048). Це колосальна цифра, проте тисячі українців все ще залишаються в застінках РФ.

Після перших обіймів та телефонних дзвінків рідним для 193 героїв починається довгий шлях відновлення. Держава забезпечує повний пакет медичної та психологічної допомоги. Проте не менш важливим є юридичний аспект: свідчення звільнених стануть базою для нових розслідувань воєнних злочинів РФ.

Цей обмін також дає надію сім'ям тих, хто ще чекає. Кожна така операція доводить: держава нікого не забуває. Проте суспільство має пам'ятати, що ціна кожного звільненого — це не лише «голови на голови» у списках, а й надскладна робота розвідників, дипломатів та щоденний подвиг воїнів на фронті, які захоплюють новий обмінний фонд.

73-й обмін став актом справедливості, але водночас і нагадуванням про те, скільки ще роботи попереду. Поки останній український солдат не повернеться додому, ця війна для багатьох родин триватиме в режимі очікування.

Олександра Чорна
Джерела: УНІАН,
Українська Правда

УКРАЇНА ТА КАНАДА ПОГЛИБЛЮЮТЬ ВІЙСЬКОВУ СПІВПРАЦЮ

25 квітня 2026 року Головнокомандувач Збройних сил України Олександр Сирський провів зустріч із начальником штабу оборони Збройних сил Канади генералом Дженні Каріньон. Переговори були зосереджені на подальшій військовій співпраці, координації міжнародної допомоги та оперативній ситуації на фронті в Україні.

Головнокомандувач Збройних сил України Олександр Сирський із начальником штабу оборони Збройних сил Канади генералом Дженні Каріньон.

На початку зустрічі Сирський висловив подяку генералу та уряду Канади за значну військову підтримку України. Він відзначив внесок Канади в ініціативу Пріоритетного переліку потреб України (PURL), участь у трастовому фонді NSATU та приєднання до Чеської ініціативи. Окремо було

підкреслено провідну роль Канади у межах «Коаліції винищувачів», яка має стратегічне значення для посилення обороноздатності України.

Також Головнокомандувач наголосив на вагомому внеску канадської сторони у підготовку військовослужбовців Збройних сил України та відзначив готовність Оттави продовжувати цю підтримку в майбутньому.

Під час зустрічі Сирський поінформував канадську сторону про поточну оперативну обстановку. За його словами, ситуація на лінії бойового зіткнення залишається складною: противник активізував наступальні дії майже по всій протяжності фронту. Водночас Сили оборони України застосовують виважене планування, інноваційні підходи та ефективне використання наявних засобів ураження, завдаючи противнику втрат, які перевищують його можливості з поповнення підрозділів.

Окремо було відзначено, що системні ураження російських виробничих об'єктів поступово знижують спроможності протиповітряної оборони противника, який уже відчуває дефіцит ракет для протидії українським безпілотним системам і високоточним засобам ураження.

Сирський також подякував канадському народу за послідовну підтримку України та спільні зусилля у зміцненні оборони держави й захисті демократичних цінностей у Європі та світі.

«Разом сильніші», — підсумував Головнокомандувач, підтвердивши стратегічну важливість українсько-канадського партнерства.

Ганна Вівчарук

КАНАДА ВИДІЛИТЬ 8 МІЛЬЙОНІВ ДОЛАРІВ...

☛ Закінченн з стор. 1

Фінансування та міжнародна підтримка

Кошти Канади будуть спрямовані через Рахунок міжнародного співробітництва для Чорнобиля, яким адмініструє Європейський банк реконструкції та розвитку (ЄБРР). Вони передбачають проведення герметизаційних робіт, відновлення пошкоджених елементів вентиляційних систем та посилення систем радіаційного моніторингу.

Оголошене фінансування є частиною ширшої підтримки країн G7, спрямованої на забезпечення ядерної безпеки України в умовах триваючої війни.

Рішення Канади було оголошено напередодні річниці Чорнобильської катастрофи, що вкотре привертає увагу до довготривалих наслідків аварії 1986 року. Сьогодні Чорнобильська зона залишається об'єктом підвищеної міжнародної уваги та потребує постійного технічного обслуговування й фінансування.

Попри значний внесок Канади, повна стабілізація та подальша безпечна експлуатація об'єкта залишаються масштабним і фінансово складним завданням, що потребує подальшої міжнародної координації.

Фахівці наголошують, що підтримка таких об'єктів є не лише питанням України, а й глобальною ядерною безпекою, яка залишається вразливою в умовах збройних конфліктів.

Олександра Чорна

ГОМІН УКРАЇНИ

Головний редактор: д-р Надя Герелюк

Голова редакційної колегії: д-р Олег Романишин

Газета заснована у 1948 році видає Видавнича Спілка "Гомін України"
з обмінною порукою у Торонті Онтаріо Канада
«Гомін України» – орган Українських Державницьких Організацій Канади

☎ 416-516-2443

Website: www.homin.ca

E-mail: homin@on.aibn.com

Адміністрація: info@homin.ca

Postmaster, send address changes to:

"Homin Ukrainy" Publishing Co. Ltd. 9 Plastics Ave., Toronto, Ont. M8Z 4B6

Передплата: Publication mail: \$90.00 на рік
Standard mail: \$125.00 на рік

США: \$150.00 на рік
Міжнародні: \$275.00

Редакція не повертає надісланих матеріалів і не веде листування в їх справі, застерігає право їх скорочувати та справляти. Статті, підписані прізвищем чи ініціалами, не є обов'язково висловом становища редакції. У матеріалах з України збережено правопис оригіналу. Оголошення до кожного чергового числа приймаємо телефоном або письмово до П'ЯТНИЦІ, год. 1:00 по пол.

За зміст оголошень редакція не відповідає. Річники "Гомону України" та англomовного додатку "Ukrainian Echo" можна замовляти в електронному форматі.

OMNI 1 - ON
субота - 8 PM
вівторок - 11 PM*
субота - 7 AM*

OMNI - AB
неділя - 8 AM

OMNI - BC
неділя - 8 AM

*Повторення

Дивіться Forum TV!

Рекламуйтеся або станьте спонсором частини програми!

Дивіться програму по всій Канаді на телеканалі OMNI!

ForumTV Canada

@ForumTVCanada

www.forumtv.ca | TEL: 416-572-8255 | info@forumtv.ca

Радіопрограма "Пісня України"

Можна слухати з понеділка до п'ятниці в 9 год. ранку на

cjmrradio.com

CJMR APP

<https://www.facebook.com/SOFUradio>

Smart speakers (Hey Alexa, play CJMR on TuneIn/iHeart)

SOFU.RADIO@GMAIL.COM

ЗБРОЙНІ СИЛИ КАНАДИ ОНОВЛЮЮТЬСЯ ЧЕРЕЗ РЕКОРДНИЙ НАБІР І НОВУ СТРАТЕГІЮ РОЗВИТКУ

Оттава - 20 квітня 2026 року

Збройні сили Канади (CAF) б'ють рекорди набору, демонструючи найвищі показники за останні три десятиліття, і водночас розпочинають новий етап масштабної модернізації системи вербування та підготовки особового складу. Вже другий рік поспіль армія перевищує встановлені плани, що сигналізує про поступове відновлення кадрового потенціалу та зростання інтересу до військової служби в країні.

У 2025-26 році до регулярних сил було зараховано 7,310 новобранців, це більше, ніж заплановані 6,957. Це не лише найкращий показник за 30 років, а й результат, який перевищує рівень періоду активної участі Канади в місії в Афганістані. «Постійний успіх у наборі це відображення відновленої сили в основі нашого війська. Наші інвестиції дають результат, і ми прискорюємо цей імпульс шляхом модернізації процесів вербування та усунення бар'єрів для служби», – наголосив Міністр національної оборони Дейвід МакГінті.

Оновлені дані свідчать не лише про кількісне зростання, а й про поступові зміни у структурі новобранців. Зокрема, жінки становили 17% усіх зарахованих, що відповідає 1,275 особам і є найвищим показником за останнє десятиліття. Водночас понад третину новобранців, 35,2% становлять представники расово різноманітних громад, тоді як частка представників корінних народів досягла 3,3%. Окремо варто відзначити зростання кількості постійних резидентів (PR) серед новобранців: у 2025/26 році до лав CAF вступили 1,400 осіб із цим статусом, що суттєво перевищує показник попереднього року. Паралельно спостерігається різке збільшення кількості підтверджених заявок: їх число сягнуло 44,818, майже подвоївшись у порівнянні з попереднім фінансовим роком. Це свідчить про значне розширення кола потенційних кандидатів. Попри позитивну динаміку, у Збройних силах Канади визнають необхідність подальшої роботи над залученням більш різноманітної аудиторії кандидатів.

Зміни торкнулися й умов вступу для іммігрантів: відтепер кандидати повинні або мати канадське громадянство, або прожити в країні щонайменше три роки у статусі постійного резидента, щоб бути повністю придатними до служби. Водночас

Канадські військовослужбовці з 1-го батальйону 22-го Королівського полку (Чарлі Компані), посміхаються на камеру під навчання "Кленова рішучість" (Maple Resolve) у місті Тетфорд-Мейнс, провінція Квебек, 13 квітня 2026 року.

Фото: Молодий сержант Ліам Стейг, Збройні сили Канади.

для цієї категорії відкрито понад 90 військових спеціальностей у різних видах збройних сил, від флоту до авіації, причому вибір залежить як від потреб армії, так і від навичок та інтересів кандидатів.

Збройні сили Канади активно впроваджують цифрові рішення, покликані зробити процес рекрутингу швидшим і ефективнішим. Зокрема, нова цифрова система первинного оформлення та адаптації (Digital Onboarding System) дозволить перенести значну частину адміністративних процедур на ранні етапи, ще до початку базової підготовки, що дасть змогу зосередитися на розвитку ключових військових навичок під час навчання.

Паралельно впроваджується цифрова система комплектування особового складу (Digital Recruiting System). Це централізована система управління заявками, яка використовує автоматизацію та аналітичні інструменти для підвищення швидкості ухвалення рішень і якості обслуговування кандидатів. Доповненням до цього стане оновлений «Онлайн-портал для подання заяв 2.0» (Online Application Portal 2.0), який покращить комунікацію з кандидатами та зменшить бюрократичне навантаження завдяки цифровим формам і зменшенню дублювання даних.

Зростання набору супроводжується активним розширенням навчальної інфраструктури. Основні навчальні центри, зокрема школа рекрутів у Сен-

Жан-сюр-Рішельє (Квебек) та база в Бордені (Онтаріо), модернізують інфраструктуру та навчальні програми для підготовки більшої кількості військовослужбовців. У 2025-26 році було підготовлено 7,219 нових членів армії, при цьому 77% з них успішно завершили навчання. У наступному фінансовому році планується забезпечити близько 10,000 навчальних місць, що дозволить підтримати запланований набір у 8,200 осіб, враховуючи природний відсів і особливості проходження курсів. «Збільшення чисельності особового складу є критично важливим для виконання оборонних зобов'язань Канади, як вдома, так і разом із партнерами. Наш пріоритет не лише набір, але й ефективна підготовка та інтеграція новобранців», – підкреслила начальниця Штабу оборони Збройних Сил Канади генерал Дженні Каріньйон (Jennie Carignan).

Попри загальний успіх, у армії визнають наявність дефіциту у низці критично важливих спеціальностей. Для подолання проблеми було запроваджено програму фінансового стимулювання та доплату для осіб з критично важливою спеціальністю (Critical Occupation Recruiting Allowance (CORA)), передбачаються поетапні виплати новобранцям після завершення базової підготовки, отримання професійної кваліфікації та кількох років служби. Перші результати свідчать про ефективність цього підходу: більшість спеціальностей, що підпадають під програму, вже досягли щонайменше 90% від запланованих показників набору. «Успішне вербування це основа сильної армії. Ми не лише залуцаємо більше людей, а й створюємо систему, яка підтримує їх протягом усієї кар'єри», – зазначив начальник військового персоналу генерал-лейтенант Ерік Сімоно (Eric Simoneau).

Зростання вербування відбувається на тлі нової оборонної стратегії Канади, яка передбачає посилення ролі країни у глобальній системі безпеки. Загалом, поєднання рекордних показників набору, глибокої цифрової трансформації та розширення навчальних можливостей свідчить про системний підхід Канади до зміцнення своїх Збройних сил. У сучасних умовах це стає ключовим чинником забезпечення обороноздатності держави та її готовності до нових викликів як на національному, так і на міжнародному рівнях.

Надя Герелюк

КАНАДСЬКІ ЗБРОЙНІ СИЛИ МІЖ РЕФОРМОЮ ТА РЕАЛЬНІСТЮ: У ПАРЛАМЕНТІ ОБГОВОРИЛИ УЧАСТЬ ФРАНКОМОВНИХ І КОРИННИХ НАРОДІВ

Постійний комітет з національної оборони Палати громад Канади (Standing Committee on National Defence) розпочав комплексне вивчення становища франкомовних військовослужбовців і представників корінних народів у Збройних силах Канади (CAF). Серія парламентських слухань, що відбулася 15, 20 та 22 квітня 2026 року, була присвячена ключовим питанням набору, утримання кадрів, мовної політики та структурних бар'єрів у військовій системі.

Парламентарі наголосили, що дослідження має подвійний вимір: забезпечення реальної функціональної двомовності в армії (англійської та французької) та виконання зобов'язань Канади щодо примирення з корінними народами і розширення їхньої участі у військовій службі. Представники Міністерства національної оборони та Збройних сил Канади зазначили, що ці пріоритети вже включені в довгострокове оборонне планування, зокрема через програми рекрутингу, партнерства з громадами та модернізацію системи набору.

Окрему увагу під час слухань приділили представності корінних народів у CAF. Урядові представники повідомили про існування спеці-

альних рекрутингових програм, літніх навчальних ініціатив і партнерств із громадами, особливо в північних регіонах. Водночас було визнано, що рівень залучення все ще не відповідає очікуванням. Серед головних викликів названо географічну віддаленість громад, обмежений доступ до рекрутингових центрів, інфраструктурні проблеми, питання культурної безпеки та історичну недовіру до інституцій. Також підкреслювалися труднощі з утриманням військовослужбовців після вступу на службу. Парламентарі наголосили, що розвиток оборонної присутності в Арктиці має приносити відчутні переваги місцевим громадам.

Інша частина обговорень стосувалася франкомовних військовослужбовців. Попри певний прогрес у наборі, учасники слухань відзначили системні проблеми, зокрема нерівномірний доступ до франкомовного навчання, домінування англійської мови в оперативному середовищі та складнощі підтримки двомовного командування в невеликих підрозділах. Також висловлювалися занепокоєння щодо втрати франкомовного персоналу, особливо поза межами Квебеку. Було підкреслено, що мовна політика є не лише елементом державної

ідентичності, а й фактором ефективності управління та морального стану військових.

Комітет також розглянув ширшу тенденцію: хоча CAF другий рік поспіль перевищує цільові показники набору, проблема утримання кадрів залишається актуальною. Значна частина новобранців залишає службу на ранніх етапах через складні умови служби та обмежені кар'єрні можливості.

Представники оборонного відомства повідомили про триваючу модернізацію кадрової системи, яка включає цифровізацію рекрутингу, оновлення оплати праці, розвиток інфраструктури та посилення підтримки військових сімей. Вони підкреслили, що інклюзія франкомовних і корінних громад є складовою бойової готовності та довгострокової стійкості армії.

Очікується, що за результатами цього дослідження комітет підготує рекомендації щодо вдосконалення системи набору, мовної політики та взаємодії з корінними громадами, які можуть стати основою подальших реформ у Збройних силах Канади.

Надія Лемко

«ПАРТНЕРСТВО СЕРДЕЦЬ» МІССІСАГА ТА ТЕРНОПІЛЬ ЗА КРОК ДО ПОБРАТИМСТВА

РІШЕННЯ МІСЬКОЇ РАДИ ВІДКРИВАЄ НОВИЙ ЕТАП СПІВПРАЦІ

Представники української громади, які проживають у місті Міссісага, під час засідання міської ради, де розглядалося питання підтримки побратимства з Тернополем.

Олег Ніколенко, Наталка Галич, Володимир Палагнюк разом із депутатами міської ради Міссісаги.

22 квітня 2026 року міська рада Міссісаги (Онтаріо) зробила важливий крок до встановлення побратимських відносин із Тернополем, одногосно підтримавши відповідну ініціативу. Засідання, яке відбулося у міській ратуші, стало знаковим як для української громади, так і для розвитку міжнародного партнерства на муніципальному рівні.

За повідомленнями, оприлюдненими у соціальних мережах учасників та ініціаторів процесу, до засідання онлайн долучився міський голова Тернополя Сергій Надал, що додало події особливої символічності та підкреслило взаємну зацікавленість сторін. Учасники ініціативи наголошують, що партнерство між містами має значний потенціал. «Міссісага є одним із найуспішніших і найдинамічніших міст Канади з населенням понад 1,2 млн людей, тому це партнерство створює сильну основу для реальної співпраці та розвитку», – зазначила голова української громади Міссісаги Наталка Галич. З промовами виступили Наталка Швед, представниця малого бізнесу та власниця аптеки в Міссісазі, Федір Даниляк, хореограф і художній керівник української школи танцю

«Барвінок», а також історик Михайло Окаринський, який раніше працював у Тернопільській міській раді. Наступним етапом стане створення спільної робочої групи, яка опрацюватиме напрямки взаємодії, зокрема у сферах освіти, медицини, бізнесу та інформаційних технологій (ІТ).

Голова української громади Міссісаги Наталка Галич підкреслила символічне значення рішення: «Це не просто формальність, а це справжній міст дружби, довіри та спільного майбутнього між нашими громадами». Вона також наголосила, що тисячі українців обрали Міссісагу своєю домівкою, а нове партнерство «дає відчуття підтримки, яке сьогодні так потрібне Україні». Ініціатор проекту про побратимство між містами України й Канади Володимир Палагнюк відзначив, що рішення стало результатом багаторічної роботи: «Міська рада одногосно підтримала нашу ініціативу... десятки членів громади знайшли час, щоб долучитися і стати свідками цього історичного моменту», – написав він у соцмережах. Він також звернув увагу на ширший контекст: дедалі більше канадських муніципалітетів

встановлюють партнерські зв'язки з українськими містами, що, за його словами, є свідченням «мільйонів справжніх друзів України по всій Канаді».

Генеральний консул України в Торонто Олег Ніколенко підкреслив історичність рішення міської ради, яка внесла зміни до політики побратимства: «До цього часу Міссісага мала лише одне місто-побратим – Карію (Японія)... Побратимство з Тернополем є потужним жестом глибокої поваги та незмінної солідарності з народом України», – зазначив дипломат. Він також додав, що остаточне формалізування рішення очікується на наступному засіданні ради.

Окрему подяку в дописах висловлено меру Міссісаги Керолін Періш, а також міським радникам Кріс Фонсека і Стівену Дашко за підтримку ініціативи. Експерти відзначають, що такі партнерства мають не лише символічне, а й практичне значення: вони сприяють обміну досвідом, залученню інвестицій та розвитку культурних і освітніх зв'язків. У контексті війни в Україні муніципальна дипломатія також стає важливим інструментом міжнародної підтримки. Та-

Наталка Галич звертається до депутатів міської ради Міссісаги.

ким чином, рішення міської ради Міссісаги стало ще одним кроком до поглиблення канадсько-українських відносин на рівні громад із перспективою довгострокового стратегічного партнерства між двома містами.

Фото Наталки Галич
Надя Герелюк

АКАДЕМІЯ-ГАЛА СФУЖО: ТЯГЛІСТЬ СЛУЖІННЯ І СИЛА ЄДНОСТІ

25 квітня 2026 року в Торонто відбулася Академія-гала Світової Федерації Українських Жіночих Організацій (СФУЖО), присвячена провідницям українського жіночого руху в Канаді та світі. Захід у приміщенні Українського Православного Собору святого Димитрія об'єднав громадських діячок, волонтерок і гостей з України задля вшанування попередниць і відзначення сучасного жіночого лідерства.

Подія підкреслила тяглість українського жіночого руху — від його історичних витоків до сьогодення. Особливу увагу було приділено постаті Олени Кисілевської, першої голови СФУЖО, чий життєвий приклад і сьогодні надихає. Її слова про єдність і пріоритет спільного добра прозвучали як дороговказ для сучасних поколінь.

У виступах наголошувалося, що Канада, зокрема Торонто, залишається одним із ключових центрів

Членкині Ліги Українок Канади разом із Марією Петровою-Мацюк — доброволицею ЗСУ, головою Всеукраїнської ліги українських жінок.

розвитку українського жіночого руху. Саме тут формувалися організації, які десятиліттями підтримують Україну, зберігають національну ідентичність і виховують нові покоління лідерок.

Вагомою частиною програми став виступ Марії Петрової-Мацюк, очіль-

ниці Всеукраїнської ліги українських жінок. Вона представила результати роботи організації: десятки тисяч евакуйованих із прифронтових територій, тисячі гуманітарних місій та системну підтримку Збройних сил України. Окремо було відзначено реалізацію нових проєктів, зокрема

будівництво багатофункціональних укриттів у Чернігівській області.

Голова СФУЖО Ярослава Хортяні підкреслила розвиток і розширення мережі організації у світі — поряд із об'єднаннями зі столітньою історією постають нові ініціативи в різних країнах. Вона також наголосила на важливій ролі українських жінок у міжнародній адвокації України, зокрема в межах глобальних інституцій.

Мистецька програма доповнила подію, підкресливши силу культури як чинника національної єдності та стійкості.

Академія-гала засвідчила, що український жіночий рух — це потужна міжнародна спільнота, яка об'єднує покоління і континенти. Його місія залишається незмінною: служіння Україні, підтримка суспільства та праця задля майбутнього.

Анна Яциняк

У ВАНКУВЕРІ ПІДТРИМАЛИ ВСТАНОВЛЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА ЖЕРТВАМ ГОЛОДОМОРУ

КРОК ДО ЗБЕРЕЖЕННЯ ІСТОРИЧНОЇ ПАМ'ЯТІ

Андрій Плахотнюк під час слухань у міській раді Ванкуверу щодо встановлення меморіалу жертвам Голодомору.

Депутат міської ради Майк Классен, посол Андрій Плахотнюк та депутат Ленні Жоу під час засідання у Ванкувер.

CITY OF VANCOUVER Motion 2. Holodomor Memorial Statue: Honouring Ukrainian-Canadians

Name	In Favour	In Opposition	Declared Conflict	Abstain	Ineligible	Absent
Councillor Klassen						
Councillor Kirby-Yung						
Councillor Dominato						
Councillor Bligh						
Councillor Fry						
Councillor Montague						
Mayor Sim						
Councillor Meiszner						
Councillor Zhou						
Councillor Orr						
Councillor Maloney						
VOTE No. 11548	TOTAL	08	00	00	01	02

Момент офіційного голосування депутатів міської ради Ванкуверу щодо підтримки встановлення меморіалу жертвам Голодомору.

Представники української громади у Ванкувері зібралися біля будівлі міської ради, щоб підтримати ініціативу.

22 квітня 2026 року міська рада разом із постійним комітетом із фінансів та міських послуг міста Ванкувер розглянули і підтримали у принципі ініціативу щодо встановлення меморіалу жертвам Голодомору.

Йдеться про бронзову скульптуру дівчинки «Гіркі спогади дитинства» авторства українського мистця Петра Дроздовського, яку планують розмістити на території міської ратуші. Відповідне подання було внесене депутатом міської ради Ленні Жоу. Згідно з текстом поданої резолюції, Голодомор 1932–1933 років, що забрав життя від 3,3 до 5 мільйонів українців, офіційно визнаний Канадою геноцидом. Документ також нагадує, що термін «Голодомор» означає «вбивство голодом» і походить від українських слів «голод» і «морити». У рішенні наголошується, що встановлення пам'ятника сприятиме громадському вшануванню, освіті та збереженню історичної пам'яті. Подібні меморіали вже існують у низці канадських міст, зокрема у Торонто, Едмонтоні та Вінніпезі.

Окремо підкреслюється символічність розташування майбутнього монумента: Ванкувер має давні побратимські зв'язки з Одесою, встановлені ще у 1944 році. Як зазначив у своєму дописі в соціальній мережі Х Надзвичайний і Повноважний Посол України в Канаді Андрій Плахотнюк, ухвалене рішення є «важливим кроком у збереженні історичної правди та вшануванні пам'яті

мільйонів українців, які загинули під час штучного голоду, організованого сталінським режимом».

«Цей монумент не лише про втрати, але й про свідомий характер злочину та його вплив на покоління», - наголосив дипломат. Скульптура зображує дівчинку, яка тримає п'ять колосків пшениці, символічне посилення на радянський «закон про п'ять колосків», що криміналізував навіть найменші спроби виживання під час голоду. Посол також висловив подяку меру міста Ванкувер Кену Сіму, ініціатору резолюції Ленні Жоу, а також міським депутатам, зокрема Майку Классену, за підтримку рішення. Окремо відзначено внесок української громади Конгресу Українців Канади (КУК) - відділ Ванкувер,

який виступив з ініціативою передачі скульптури місту.

Членкиня Ліги Українців Канади (ЛУК) та голова ванкуверського відділу КУК Ольга Зарудіна наголосила, що вшанування пам'яті жертв Голодомору є особливо важливим у контексті триваючої російсько-української війни. За її словами, українська громада добивається встановлення цього меморіалу вже понад десять років, а сама скульптура, яка нині перебуває у розпорядженні організації, покликана вшанувати мільйони загиблих під час штучного голоду. «Це болісно, але водночас надзвичайно важливо усвідомлювати, що геноцид українського народу триває й сьогодні, можливо, в інших формах. Росія знову атакує Україну,

і в певному сенсі це виглядає як повторення історії», - зазначила вона.

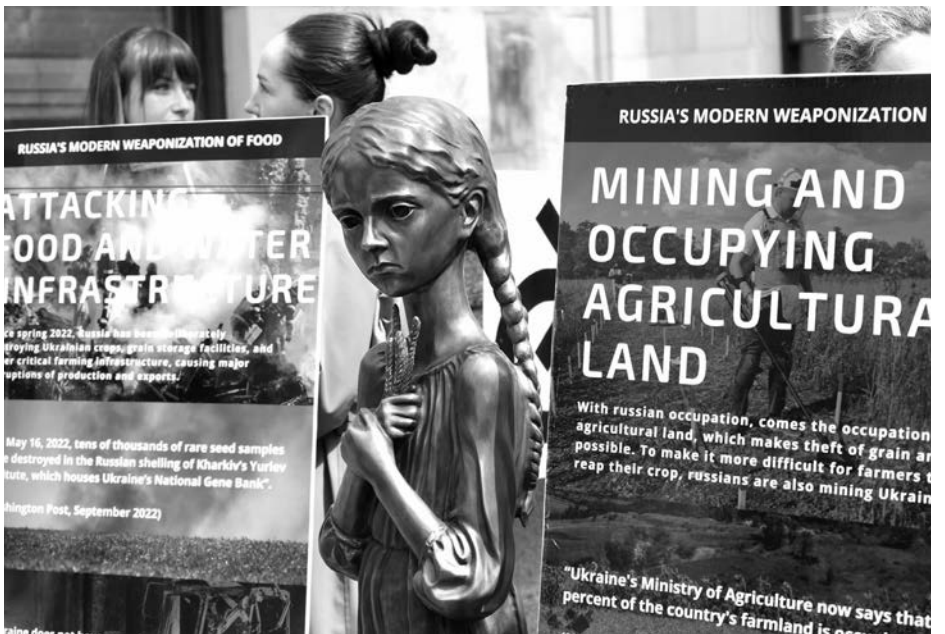
Відповідно до ухваленого рішення, міська адміністрація спільно з профільними департаментами має підготувати детальний звіт щодо можливого встановлення пам'ятника та із визначенням локації, вартості та необхідних погоджень. Очікується, що ці рекомендації будуть представлені до 3 червня 2026 року. Експерти зазначають, що поява такого меморіалу у Ванкувер стане важливим елементом публічної історії Канади, а також свідченням солідарності з Україною на тлі сучасних викликів.

Надія Лемко

Фото: зі сторінки Facebook Андрія Плахотнюка

Ольга Зарудіна.

Пам'ятник Голодомору.

Ікона присвячена Голодомору.

«Чорнобильська ікона Божої Матері», написана після катастрофи 26 квітня 1986 року.

Ікона Богородиці, створена під час пандемії коронавірусу.

МІЖ ІКОНОЮ І ІСТОРІЄЮ: МИСТЕЦЬКИЙ ВСЕСВІТ БОГДАНА ГОЛОВАЦЬКОГО

Богдан Головацький - мистець і громадський діяч, чия багатогранна творчість охоплює іконопис, живопис, а також графіку. Це ікони, портрети, краєвиди та графічні серії за мотивами українських народних пісень. Його доробок формує багатовимірний художній простір, у якому органічно поєднуються історія, духовність і національна пам'ять. У своїй праці Головацький вибудовує цілісну мистецьку мову, глибоко вкорінену в українській традиції та водночас відкриту до сучасного осмислення.

Нещодавній візит редактора «Гомону України» до домашньої майстерні мистця відкрив не лише його творчий світ, а й особисту історію сповнену наполегливості, віри та відданості покликанню. Ця зустріч дала змогу глибше осягнути внутрішню логіку його мистецтва, у якому особистий досвід невіддільний від ширшого культурного й історичного контексту.

«Я пам'ятаю, що змалку постійно малював», - пригадує Богдан Головацький. Від ранніх років він створював портрети своїх сестер, матері, сусідів. Його талант підтримувала мати, яка наголошувала: якщо Бог дав людині дар, вона зобов'язана повернути його людям. Шлях до професійного мистецтва не був простим. Після першої невдачі при вступі до мистецького навчального закладу були й інші спроби, що не одразу увінчалися успіхом. Проте Головацький не здався і закінчив Львівський інститут прикладного та декоративного мистецтва, де навчався на кафедрі художнього скла під керівництвом Богдана Галицького. До еміграції в Канаду мистець пройшов різні життєві етапи: працював бурильником, служив у війську, був учителем, креслярем, а також головним «художником» і проєктантом ювелірних виробів на Львівському ювелірному заводі (ЮвелірПром).

Переїзд до Канади у 1980 році став переломним, бо саме тут він

зміг повністю присвятити себе мистецтву. Головацький глибоко занурюється у візантійську традицію іконопису, досліджує техніку, символіку та богословський зміст образу. Іконографія, згодом визначила одну з ключових ліній його творчості.

Іконопис: між традицією і сучасністю

Іконопис займає особливе місце у творчості Головацького. У своїх роботах мистець спирається на багату українську традицію, згадуючи такі святині, як Волинська Богородиця, Крехівська Божя Матір і Почаївська ікона Божої Матері. Водночас кожна його ікона це не лише канон, а й глибоке особисте осмислення.

Однією з найбільш емоційно насичених є ікона, створена на замовлення владики Степана Хміляра, присвячена Голодомору. У центрі Богородиця, а довкола сцени трагедії Голодомору: виснажені тіла, плач та скорбота за померлими. Особливим символом є сім крапель крові, які символізують мільйони жертв штучного голоду 1932–1933 років.

Не менш знаковою є «Чорнобильська ікона Божої Матері», написана після катастрофи 26 квітня 1986 року. Головацький згадує, як не міг відірватися від новин, які повідомляли про аварію. Найбільше його вразили кадри першотравневих демонстрацій, коли діти, не підозрюючи про небезпеку, йшли під радіоактивними хмарами. Саме цей образ став внутрішнім імпульсом до створення ікони. Ікона написана у традиційній техніці, проте має принципово нові елементи. На відміну від традиційного червоного, Богородиця зображена у синьому вбранні, символ небесного покрову і непорочності. Її омофор огортає Дитя Ісуса, що є не типовим для візантійської іконографії, адже Христос не потребує захисту. Цей незвичний мотив, захист навіть того, хто є Богом, набуває нового глибокого значення, а саме за-

хисту дітей, постраждалих від Чорнобиля, і всіх українців.

З цією іконою пов'язана історія, яку сам мистець називає дивом, адже процес завершення ікони став для мистця духовним випробуванням. Головацький згадує, що виніс ікону в гараж, щоб покрити лаком. Не маючи захисної маски, він закрив очі, відвернувся від стола де стояла ікона і почав лакування аерозольним спреєм. За мить сталося немислиме: ікона повністю вкрилася білим шаром, адже замість лаку в балончику виявилася біла фарба. Два місяці праці були знищені. У відчай Головацький спробував стерти фарбу, але лише пошкодив золоте тло. Залишивши гараж, мистець переживав відчай та не лише втрату часу та матеріалу, а й глибокий символічний біль: як і Україна після катастрофи, ікона була зруйнована. Однак через три дні сталося несподіване: фарба висохла прозоро, і з-під білого шару образ Богородиці знову проявився. Для Головацького це стало знаком надії як Україна переживе трагедію, так і відродиться.

Ще одна сучасна ікона, Богородиця в масці, створена під час пандемії COVID-19. Тут мистець поєднує канон із сучасною реальністю, наголошуючи на захисті людства в нових обставинах. У цій іконі лише Богородиця зображена в масці, тоді як Ісус, як Бог він не потребує маски від вірусу.

Одним із наймасштабніших проєктів мистця став розпис церкви святих Петра і Павла у Скарборо (Онтаріо). Робота над іконографією тривала близько шести років. Це не лише декоративний розпис, це цілісна богословська програма: іконостас, настінні композиції, та образи, які показують парафіянам історію спасіння. Цей проєкт, а також розпис церков став важливим внеском у розвиток українського сакрального мистецтва в діаспорі. Найближчим часом очікується видання книги, присвяченої цьому розпису.

Графіка, живопис і національні мотиви

Графічна творчість Головацького це окремий і надзвичайно важливий пласт його доробку. На відміну від іконопису, де кожен образ є унікальним, графіка дозволяє створювати серії та відбитки, що значно поширюють ідеї ширше. Його літографії відображають українські традиції коляди, народні сцени, побутові обряди вінкоплетіння та заручин. Важливе місце посідає також серія історичних постатей Володимира Великого, Олекси Довбуша, Тараса Шевченка, а також літературні образи, зокрема Лукаш і Мавка з «Лісової пісні». За словами митця, графіка має свою специфіку: створивши один ескіз, можна виконати серію відбитків, що робить цей жанр особливо доступним для поширення. Це не просто ілюстрації, а візуальна історія України, передана через символ і форму.

Війна і нове натхнення

Повномасштабне вторгнення Росії у 2022 році стало важким випробуванням. «Довгий час не міг малювати», - зізнається Головацький. Проте згодом натхнення повернулося, через історичні паралелі а саме історію боротьби українського народу. Серед нових робіт, образ Івана Мазепи, якого мистець вважає одним із найвизначніших державотворців, портрет Пилипа Орлика автора першої української конституції, а також символічні картини сучасності.

Одним із найбільших робіт, це масштабне полотно «Молитва за Україну Гетьмана Мазепи» (або «Прощання з Батьківщиною»). У центрі композиції - постать Івана Мазепи на коні, оточеного козаками та визначними борцями за свободу, які уособлюють різні етапи боротьби України за незалежність і суверенітет.

► Між іконою... стор. 9

Масштабне полотно «Молитва за Україну Гетьмана Мазепи».

«Бугай і Хлопчик» алегорія боротьби України.

☛ Закінчення з стор. 8

Поруч із гетьманом зображені Андрій Войнаровський, Кость Гордієнко, а також Василь Сліпак, відомий під позивним «Міф». Таке поєднання історичних і сучасних постатей створює символічний міст між поколіннями, підкреслюючи тяглість визвольної боротьби українського народу.

Картина «Повернись живим», прощання перед війною, де жінка прощається з коханим, проводжаючи його на війну. У роботі «Бугай і Хлопчик» маленький хлопчик у якого український прапор на сорочині стримує великого буйвола з літерою «Z» на чолі, потужний образ протистояння України агресору. Алегорія боротьби України, де ланцюг який тримає хлопець стає визначальним, адже

Розпис церкви святих Петра і Павла у Скарборо.

саме хлопчина контролює бика. Наразі мистець працює над новою

Богдан Головацький показує ікони своєї домашньої колекції.

серією «Перші кроки», циклом із 22 картин, натхненних біблійними сю-

жетами та роздумами про початки людського буття.

Мистецтво як обов'язок

«Коли людина відчуває потяг до мистецтва, вона мусить діяти», - переконаний мистець. Попри складність питання матеріального забезпечення, він наголошує: талант - це Божий дар, яким не можна знехтувати. Звертаючись до майбутніх поколінь українців, Богдан Головацький бажає стійкості та віри: не піддаватися зовнішнім впливам, зберігати свою ідентичність і пам'ятати, що саме українці здатні відбудувати і захистити власну державу. Його мистецтво це не лише естетика, а й духовна місія, що поєднує історію, віру та сучасність у цілісний образ України.

Надя Герелюк

ВІД САРКОФАГА ДО СЦЕНИ: ПЕРЕОСМИСЛЕННЯ ЧОРНОБИЛЯ

Протягом десятиліть пам'ять про Чорнобильську катастрофу 1986 року в Україні існувала переважно в межах «мови скорботи». Проте нове покоління митців, народжене після вибуху, рішуче змінює цей наратив. Вони трансформують образ Зони відчуження з похмурого склепу на живий мистецький простір, де трагедія переосмислюється через філософію виживання та героїзму.

Зміни сприйняття

Переломним моментом став 2014 рік, коли національна свідомість почала переходити від ролі «жертви» до ідентичності спротиву. Сучасні автори дивляться на катастрофу більш аналітично, сприймаючи Зону як цінний культурний ресурс. Цьому сприяли світовий успіх серіалу «Чорнобиль» від HBO та пандемія COVID-19, що нагадала про крихітність буття перед невидимою загрозою.

Знакові мистецькі проекти

ARTEFACT: Проект Валерія Кор-

шунова розглядає Чорнобиль насамперед як «інформаційну катастрофу». Митець використовує видовищні цифрові інсталяції в Прип'яті, перетворюючи антену «Дуга» на світ-

лову скульптуру, а ЧАЕС — на майданчик для VR- та AR-експериментів. Це перша такого виду віртуальна виставка де беруть участь понад 70 митців, від 15-64 років.

Експонат виставки Artefact Арсена Савадова.

«Чорнобильдорф»: опера-антиутопія Романа Григоріва та Іллі Разумейка малює майбутнє, де людство буде нову культуру на уламках цивілізації. Автори майстерно поєднують поліський фольклор із символами технократії, як-от мікросхеми та процесори.

Пам'ять як інструмент боротьби

З початком повномасштабного вторгнення у 2022 році Чорнобильська зона стала форпостом реальної оборони. Сьогодні українські митці подорожують світом із виставами та проектами, щоб розповісти правду про ядерний шантаж агресора. Навіть відомі «сталкери», як-от письменник Маркіян Камиш, змінили перо на зброю, щоб захищати країну.

Українське суспільство більше не дозволяє трагедіям визначати свою сутність. Чорнобиль став «місцем сили», де тіні минулого не лише оплакують, а й змушують освітлювати дорогу до майбутньої перемоги.

Олександра Чорна

Атаковані об'єкти всесвітньої спадщини.

ЮНЕСКО УХВАЛИЛИ РІШЕННЯ ЩОДО НАДЗВИЧАЙНОЇ ДОПОМОГИ УКРАЇНІ

Країни-члени засудили порушення міжнародного права Росією, зокрема атаки на об'єкти всесвітньої спадщини. Виконавча рада ЮНЕСКО ухвалила рішення щодо програми надзвичайної допомоги Україні.

Про це повідомляє LB.ua з посиланням на МЗС України.

"Цим рішенням держави-члени Виконавчої ради підтвердили солідарність з Україною у протидії наслідкам повномасштабної війни Росії проти нашої держави та закликали Генерального директора ЮНЕСКО продовжувати системний моніторинг ситуації в Україні у її міжнародно визнаних кордонах в межах мандату Організації", - йдеться в повідомленні.

Держави-члени Виконавчої ради ЮНЕСКО, а також делегації Європейського Союзу, обго-

ворили необхідність подальшої підтримки та допомоги Україні, а також засудили грубі порушення міжнародного права Російською Федерацією.

Представник України у своєму виступі зазначив, що тисячі закладів освіти та наукових установ зазнали пошкоджень або були знищені, значна частина науковців була вимушена працювати за межами країни. Йшлося і про медійну сферу, яка зазнає системних атак.

На засіданні обговорили руйнування об'єктів культурної спадщини України.

"Разом з тим наголосили, що масштаби викликів значно перевищують наявні ресурси, і міжнародна підтримка має бути посилена", - розповіли в МЗС.

РІСУ

Божественна Літургія.

ВІДБУЛАСЯ ПЕРША ПРОЩА ПОТЕРПІЛИХ ВІД ЧОРНОБИЛЬСЬКОЇ КАТАСТРОФИ

18 квітня, напередодні 40-ї річниці Чорнобильської катастрофи, у Марійському духовному центрі «Зарваниця» відбулася перша проща потерпілих від аварії на Чорнобильській АЕС, що об'єднала ліквідаторів і потерпілих із різних регіонів України.

На спільну молитву з'їхалися учасники ліквідації наслідків аварії з Тернопільської та Львівської областей, а також представники Херсонщини, які сьогодні є внутрішньо переміщеними особами та свого часу брали участь у ліквідації катастрофи.

Центральною подією прощі стала Божественна Літургія, яку очолив владика-емерит Василь Семенюк у співслужінні із владикою Володимиром Фірманом, єпископом-помічником Тернопільсько-Зборівським, і численним духовенством.

Після Богослужіння владика Василь подарував віцепрезиденту Всеукраїнської громадської організації «Союз Чорнобиль України», голові Тернопільської обласної організації Олександрові Деркачу ікону Зарваницької Матері Божої як знак духовної підтримки та єдності.

Відтак учасники прощі спільно молилися панакхиду за всіх, хто загинув унаслідок Чорнобильської катастрофи та її довготривалих наслідків.

Фото і текст УГКЦ

УКРАЇНСЬКА ГРОМАДА ЧИКАГО ЗІБРАЛА ПОНАД \$22 ТИСЯЧІ НА ПРОТЕЗУВАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ВОЇНІВ

Українські захисники у храмі Святого Йосифа Обручника. Миряни зібрали 22,550 доларів США для фонду RSU.

Українська греко-католицька громада Чикаго провела масштабний благодійний збір на підтримку важкопоранених захисників. Під час недільних Богослужінь у храмі Святого Йосифа Обручника вдалося залучити 22 550 доларів США для фонду Revived Soldiers Ukraine (RSU).

Упродовж дня команда RSU взяла участь у чотирьох Літургіях, де миряни мали змогу безпосередньо поспілкуватися з тими, хто потребує допомоги. Президентка фонду Ірина Ващук-Дісіпіо виступила перед громадою з промовою, розповівши про

складні кейси протезування та реальні результати відновлення бійців у Сполучених Штатах Америки.

Зібрані кошти будуть спрямовані на оплату дороговартісного лікування та сучасного протезування українських захисників, які втратили кінцівки під час бойових дій.

На зустрічі були присутні українські герої, які вже проходять або щойно розпочинають шлях відновлення за підтримки RSU: Іван Голик (80-та окрема десантно-штурмова бригада), Андрій Пилипчук (3-тя штурмова бригада), Тарас Орел (82-га окрема десантно-штурмова бригада), Артем Борисенко (151-ша окре-

ма механізована бригада) та Віталій Іващенко, який щойно прибув до Сполучених Штатів Америки для протезування.

До заходу також долучився полковник медичної служби, лікар головного військового клінічного госпіталю Києва Андрій Самойленко.

Фонд висловив глибоку вдячність настоятелю храму отцю Миколі Буряднику, всім священнослужителям парафії та фонду «Захисту Героїв», який діє при церкві, за багаторічне партнерство.

«Ваші щирі серця та пожертви – це справжнє диво єдності, яке дарує шанс на нове життя нашим воїнам.

Кожна жертва, кожна молитва і кожне добре слово стають частиною великого шляху відновлення наших захисників. І саме завдяки такій єдності наші воїни отримують шанс на активне життя», – наголосили в Revived Soldiers Ukraine.

Нагадаємо, українська парафія Непорочного Зачаття (Immaculate Conception) у містечку Палатайн, штат Іллінойс, провела масштабний благодійний збір, спрямувавши понад 15 тисяч доларів на лікування важкопоранених захисників.

Укрінформ із посиланням на фейсбук-сторінку Revived Soldiers Ukraine

CANADA ANNOUNCES \$8 MILLION FOR URGENT REPAIRS TO CHORNOBYL NEW SAFE CONFINEMENT FOLLOWING DRONE STRIKE DAMAGE

April 24, 2026 – Ottawa, Ontario

Nearly forty years after the Chernobyl nuclear disaster shocked the world and reshaped global understanding of nuclear risk, the site once again stands at the intersection of history, science, and war.

Global Affairs Canada announced a contribution of \$8 million to support urgent repairs to the New Safe Confinement (NSC) at the Chernobyl Nuclear Power Plant, following structural damage caused by a Russian drone strike on February 14, 2025. The announcement comes at a moment when Ukraine's nuclear infrastructure has become increasingly vulnerable amid Russia's ongoing war, raising renewed international concern about the security of civilian nuclear facilities in active conflict zones.

The 1986 Chernobyl disaster remains the most severe nuclear accident in history, a defining moment that demonstrated the far-reaching consequences of nuclear failure and the necessity of international cooperation in nuclear safety. Today, Global Affairs Canada warns that Russia's unprovoked and unjustifiable war against Ukraine is once again placing nuclear safety at risk. Repeated strikes on civilian infrastructure, including sites connected to nuclear safety, have raised alarm among international partners and organizations. Foreign Affairs Minister Anita Anand emphasized that the damage to the NSC structure highlights the unacceptable risks created by such attacks on protected infrastructure.

Canada has strongly condemned Russia's actions and reaffirmed its unwavering support for Ukraine's sovereignty, independence, and territorial integrity.

Damage to the Chernobyl containment system

On February 14, 2025, a Russian drone struck the upper section of the New Safe Confinement, the massive steel arch designed to encase the destroyed Unit 4 reactor and prevent the release of radioactive materials into the environment. Ukrainian authorities, together with the International Atomic Energy Agency (IAEA), confirmed that the impact caused localized structural damage to the outer protective layers of the containment system. Although radiation levels outside the site remained stable, engineers have warned that even partial breaches to the structure's protective envelope pose long-term technical risks.

The NSC is not simply a protective shell; it is a highly engineered containment system designed to maintain a controlled internal environment. It regulates humidity, airflow, and pressure to prevent corrosion of the massive steel structures inside. Any disruption to these systems increases the risk of long-term degradation and could complicate future dismantling and stabilization efforts at the site.

Canada's response and international coordination

Canada's financial contribution will

be delivered through the Chernobyl Shelter Fund, administered by the European Bank for Reconstruction and Development (EBRD). The funding will support a series of urgent technical interventions, including sealing damaged sections of the structure, restoring ventilation and climate-control systems, and reinforcing radiation monitoring equipment to ensure continued operational safety.

This latest investment reflects Canada's longstanding commitment to nuclear safety in Ukraine and its close cooperation with G7 partners and international financial institutions.

Since the mid-1990s, Canada has contributed more than \$116.8 million to Chernobyl-related remediation and nuclear safety initiatives. Over the decades, Canadian support has helped advance the stabilization of the destroyed reactor, strengthen spent nuclear fuel management systems, and expand radiation detection and monitoring capabilities at the site.

Between 2006 and 2018, Canada also provided \$55 million to support the European Bank for Reconstruction and Development's Chernobyl Shelter Fund and Nuclear Safety Account. That funding played a key role in enabling the construction of the New Safe Confinement itself, one of the largest movable steel structures ever built.

The repair and long-term stabilization of the NSC has become an increasingly urgent international priority. France, as current G7 Chair, has placed

Chernobyl financing among the priorities of its 2026 agenda, calling for renewed global coordination to address the damage and ensure the structure's long-term integrity.

Preliminary international assessments estimate that full repairs could exceed \$900 million, reflecting the complexity of restoring a structure of this scale under conditions of heightened security risk. International partners are working toward a target completion timeline of 2030, aiming to prevent further corrosion and structural deterioration.

A reminder of unfinished history

For Ukraine, the renewed damage to Chernobyl is more than an engineering challenge, it is a stark reminder that the legacy of 1986 has not yet been fully resolved, and that nuclear safety remains vulnerable in times of conflict. For the international community, the site continues to represent both a warning and a responsibility. What was once a symbol of technological failure has become a test of global cooperation, one that now unfolds under the shadow of war.

Canada's latest contribution underscores a broader message shared among its partners: protecting nuclear safety is not only a technical obligation, but a moral and international imperative.

As Global Affairs Canada noted, the objective is not only to repair what has been damaged, but to ensure that civilian populations, the environment, and future generations are protected from consequences that transcend borders and time.

MEET THE NEW LEADER OF THE FREE WORLD

New York Times, April 26, 2026

A remarkable thing has happened on the world's battlefields. Ukraine — a nation that was supposed to dissolve within days of a Russian invasion — has fought Russia to a stalemate, revolutionizing land warfare in the process. It has become an indispensable security partner in the western alliance, including in the war against Iran.

Now, Volodymyr Zelensky, Ukraine's president, is taking the next step, one that would have been unthinkable even as recently as 2024. By word and deed, he's showing Europe and the world how the post-American free world can preserve its liberty and independence. This is what happens when, as Phillips Payson O'Brien wrote in a piece for *The Atlantic*, "Kyiv appears to have given up on the United States."

If that is true — and it looks as though it is — it may be worse news for the United States than it is for Ukraine.

Events on the ground and in world capitals are moving so quickly that it's hard to keep up. First, the strategic situation in the Ukraine war seems to have changed. Last week, Mick Ryan, a retired Australian major general and

one of the most astute analysts of the war, wrote that Ukraine has largely stabilized the frontline in eastern Ukraine, deepened its coalition, isolated Russia diplomatically and developed an indigenous arms industry that makes it less dependent on external support.

It's no longer accurate to think of Ukraine as a desperate underdog; it's becoming an independent power. Even as it fights for its life against Russia, it's reportedly reaching defense deals with the Gulf states and with the United States — and this time it's Ukraine that's providing military assistance.

In February 2025, Donald Trump mocked Zelensky in the Oval Office. "You're not in a good position. You don't have the cards right now," Trump said. In April 2026, Ukraine has enough cards left that it's sharing them.

This might be difficult for many readers to grasp — given our nation's longstanding military supremacy — but the largest and most battle-hardened land force in the western world may well be the Ukrainian Army. While the precise numbers are classified, the Atlantic Council estimated in 2025 that Ukraine had roughly a million men and women under arms, the vast majority of whom serve in the ground

forces.

America's total force is larger than Ukraine's, but to put the size of Ukrainian land forces in perspective, the combined size of the U.S. Army and Marine Corps is around 620,000. It's also worth noting that the U.S. forces have much less combat experience than Ukraine forces — especially when it comes to combat with a great power.

No one should minimize Ukraine's manpower issues (more recent estimates place its total number of active troops well below the million-body peak) or the fact that it has no nuclear weapons and Russia has thousands. But its army is still vast, and its military is the only western force that has fully adapted to modern drone warfare. Indeed, Ukraine is arguably the world's leader in drone warfare.

Rapid change isn't just occurring in Ukraine. Other developments across the western alliance show that European nations are working with shocking speed to free themselves from dependence on America.

France is expanding its nuclear arsenal and increasing its defense spending. It is even changing its nuclear doctrine to allow it to deploy nuclear-armed aircraft outside France.

Germany has approved a plan to spend up to a trillion euros on defense and infrastructure. It has also set the goal of creating the strongest military in Europe by 2039 (ironically enough, the 100-year anniversary of the German invasion of Poland).

Canada is enacting its own defense budget increases — with the added twist that it will be spending far less money on American weapons.

This decision mirrors larger European and allied trends. Our allies are increasing their defense budgets and decreasing their dependence on American technology. Just last week, for example, NATO procurement officials decided to replace aging American-made early warning aircraft with newer designs from Saab, a Swedish manufacturer, and Bombardier of Canada. Ukraine has signed deals and letters of intent to purchase potentially hundreds of advanced fighters from Sweden and France.

All of this is taking place after news reports that Denmark had been prepared to blow up airfields in Greenland if its fellow NATO member, the United States, attempted to invade.

► Meet...page 2 UE

CANADA EXTENDS WORK PERMIT DEADLINE FOR UKRAINIANS TO 2027, BUT NO DEDICATED PATH TO PERMANENT RESIDENCE

On March 31, 2026, Immigration, Refugees and Citizenship Canada announced a further extension of its temporary immigration measures for Ukrainians. The update offers short-term stability to those already in Canada, but recent comments from the Minister of Immigration Lena Metlege Diab make clear that the government continues to view these measures as temporary rather than a pathway to permanent settlement.

Under the revised policy, Ukrainians and their family members who arrived through the Canada-Ukraine Authorization for Emergency Travel before December 31, 2024, and who currently hold valid temporary resident status, now have until March 31, 2027 to apply for an extension of their open work permits. Those who qualify may get a new work permit valid for up to three years from the date of issuance.

Since the start of Russia's full-scale invasion in 2022, Canada has welcomed close to 300,000 Ukrainians under emergency programs designed to provide immediate safety and access to employment. From the beginning, these measures were framed as temporary, reflecting an expectation that individuals would return to Ukraine once conditions allow. That framing has not changed.

Government policy continues to emphasize that Ukrainians are permitted to live and work in Canada "while they remain in Canada", language that

signals no formal shift toward permanent resettlement. In a recent interview, Minister Diab acknowledged that many Ukrainians are likely to remain in Canada long term, but she stopped short of committing to a dedicated permanent residence program.

Instead, the federal government maintains that those wishing to stay permanently must rely on existing immigration pathways, including Express Entry, provincial nominee programs, and family sponsorship. A statement from the minister's office reiterated that individuals who arrived under the emergency authorization already have access to these programs and that thousands have applied through them.

In practice, however, many face significant barriers. Canada's economic immigration system is highly competitive, and eligibility often depends on factors such as age, language proficiency, and skilled work experience. As a result, a substantial portion of those who arrived under the emergency measures do not meet the thresholds required to qualify.

Advocacy groups have called on the government to introduce a tailored pathway similar to those previously created for other humanitarian groups. So far, no such program has been announced.

For Ukrainians currently in Canada, the extension to 2027 provides important but limited certainty. It allows families

to continue working, supporting themselves, and integrating into Canadian society. At the same time, it reinforces the need for careful, forward-looking immigration planning.

Maintaining valid status remains essential. Individuals must ensure that their work permits, visitor records, or study permits are up to date, and that the same is true for all family members. This is particularly important for children, who must hold appropriate status to remain in Canada. Once a child turns 18, a study permit is required to continue attending school, even at the secondary level.

Eligibility for the new work permit extension is restricted. Applicants must have entered Canada under the emergency measures before the end of 2024, must hold valid temporary status, and must already have a valid open work permit issued under the relevant public policy at the time of application. They must also be physically present in Canada both when they apply and when a decision is made. The new policy allows for only one extension under these measures, although individuals who applied before March 31, 2026 under earlier rules may still apply once more under the updated framework before the 2027 deadline.

Work permits issued under the program cannot extend beyond the validity of an applicant's passport or biometrics, making it important for individuals to

renew these documents in advance where necessary. Applications must be submitted online, and standard government fees apply.

For those who encounter difficulties in extending their work permits, obtaining timely legal advice is critical. In certain cases, negative decisions may be successfully challenged through judicial review at the Federal Court. However, strict deadlines apply. A notice of application must generally be filed within 15 days of receiving a refusal, and missing this window can significantly limit available legal options.

Since 2022 Canada has placed Ukraine on its administrative deferral of removals list, meaning that, in general, individuals are not being deported to Ukraine at this time. However, this protection is not absolute and does not apply in cases involving certain inadmissibility issues or serious non-compliance with immigration requirements.

While the extension does not resolve the uncertainty surrounding long-term status, it does provide additional time. For many, that time will be used to gain Canadian work experience, improve language skills, and explore immigration options that may eventually lead to permanent residence.

Olha Senyshyn

Lawyer and notary public at CGS Law in Toronto, specializing in immigration and refugee law

MEET THE NEW LEADER OF THE FREE WORLD

From page 1 UE

Given these developments, is it any wonder that Zelensky has proposed a new defense arrangement for Europe if America keeps stepping back — an alliance between E.U. nations, plus non-E.U. powers like the United Kingdom, Norway, Turkey and Ukraine?

There are readers who will welcome these developments. Good, you might think. Europe should take primary responsibility for its own defense. But there is an immense difference between allies who step up to contribute their fair share to a cooperative alliance and nations who engage in a military buildup to replace American power, which they no longer trust.

I don't think Americans fully appreciate the extraordinary cost of Trump's bluster and blunders. It should go without saying, but once you threaten to invade an allied country, you don't just place the existence of the alliance in jeopardy; you raise the possibility of allies turning into mortal enemies. You can also trigger the kind of insecurity and scramble for power that contributed to the start of World War I.

In practical terms, it's hard to see how alienating American allies puts America first.

There's certainly no military benefit. Americans have spent the last several weeks watching our president dismiss our European allies as irrelevant then rage at them for not helping American forces reopen the Strait of Hormuz.

By launching the war against Iran

without seeking the help of (or even consulting) our European allies, we lost potential access to their advanced fighters and frigates, as well as to France's carrier battle group. In this context, there is no such thing as addition by subtraction. We are not stronger when there are fewer forces that will deploy to our aid.

There's no fiscal benefit, either. This may sound overly basic, but it needs to be said: If you break faith with your allies, you can't count on them to come to your defense. And that means you have to spend more money to maintain the same level of deterrence.

That's exactly what Trump is planning to do; he has submitted a roughly \$1.5 trillion budget request for the U.S. military, a staggering 40 percent increase from this fiscal year.

And where is the economic benefit? On Friday, Fareed Zakaria published a piece in *The Washington Post* observing that European and other allied governments aren't just attempting to achieve greater military independence from the United States; they're also attempting to gain more financial independence. And even though they have serious differences with China, the primary beneficiary of a rift in European and American relations may well be ... China.

Zakaria quotes a Chinese businessman who puts Trump's catastrophic diplomatic blunders in perspective. "For us, Trump's attack on Iran is less consequential than his threat to attack Greenland," he said. "When he did that, to

America's oldest allies, I knew that Europe would not follow America's approach to China."

History has its hinge points, and here is one: On Friday night, Feb. 25, 2022, Volodymyr Zelensky released a brief video from Kyiv. He told the people of Ukraine that the government has not fled to safety in the west and that it intended to stand and fight.

"We are here," Zelensky said. "We are in Kyiv. We are protecting Ukraine."

When I visited Ukraine in 2023, I spoke to Ukrainian soldiers who told me that statement sent a jolt of electricity through Ukrainian lines. From that moment, they knew they would not surrender; they would stand.

In hindsight, that decision hasn't just changed the course of Ukrainian history. Its ripple effects are extending across the globe.

Here's another hinge point: the night of Nov. 5, 2024, when the American people returned Donald Trump to the White House. It's now clear that Trump's second term will cause generational damage to American alliances.

Given that Americans saw how Trump behaved in his first term and put him back in power anyway, it's fair for Europeans to conclude that the rift isn't with Trump alone; it's also with a critical mass of Americans.

The European nations don't have the luxury of blaming Trump's re-election on inflation and the border — or presuming that the western alliance will be safe once Trump is gone. One of Trump's most likely heirs, JD Vance,

is arguably even more hostile to the western alliance and Ukraine than Trump is. After all, Vance recently said that one of the things he's "proudest" of is the administration's decision to stop buying weapons for Ukraine. How can we be trusted as an ally if only one political party is committed to fulfilling our commitments?

For the foreseeable future, America's allies will reasonably fear that they may be one election away from abandonment and betrayal.

Politics abhors a vacuum. When America stepped back, other nations were bound to step forward.

While America is still the world's most powerful nation and it remains (for now) in NATO, it is rapidly forfeiting its role as the leader of the free world. And while we have certainly made mistakes in that role, we did lead the NATO alliance to victory in its generations-long confrontation with the Soviet Union. And we did so without treading into another catastrophic world war.

But you cannot threaten the free world and lead it at the same time. No nation can match American might, but for the first time in my adult life, the moral and strategic heart of the defense of liberal democracy doesn't beat in Washington. It doesn't beat in London or Paris or Berlin or Ottawa, either. It's in Kyiv, where a courageous leader and a courageous people have picked up the torch America has dropped.

David French

СИМОН ПЕТЛЮРА: ГОЛОВНИЙ ОТАМАН, ЩО ВИБОРЮВАВ ДЕРЖАВНІСТЬ

Травень 2026 року стає визначною датою для історичної пам'яті українців — минає 100 років від дня трагічної загибелі Симона Петлюри. Постаць Головного Отамана військ Української Народної Республіки та Голови Директорії залишається однією з найбільш знакових та водночас суперечливих у новітній історії України. Його життя — це шлях від полтавського семінариста до лідера нації, чия смерть у Парижі стала резонансною міжнародною подією та символом жертвності в ім'я незалежності.

Симон Петлюра.

Хрест Симона Петлюри.

«Тризуб» Заснований з ініціативи Симона Петлюри.

Пам'ятник С.Петлюри у Вінниці.

Симон Васильович Петлюра народився 10 (22) травня 1879 року в передмісті Полтави у багатодітній родині міщан козацького походження. Його батько займався дрібним візницьким промислом, а мати походила з роду Марченків. Початкову освіту майбутній державний діяч здобув у церковно-парафіяльній школі, а згодом вступив до Полтавської духовної семінарії.

Семінарські роки стали часом інтенсивного формування його особистості. Юнак захоплювався співом, грою на скрипці та літературою, а його світогляд гартувався під впливом творів Тараса Шевченка та Івана Котляревського. Активна громадянська позиція виявилася вже в 1901 році, коли його було виключено із семінарії через участь в організації виступу композитора Миколи Лисенка, що розцінили як «мазепинський» дух.

Знайомство з Миколою Міхновським у 1900 році та вступ до Революційної української партії (РУП) визначили подальшу долю Петлюри. Він активно займався підпільною діяльністю: від поширення антиурядових прокламацій на Кубані до організації мінідрукарень. Постійні арешти та переслідування жандармерією лише загартували його характер, перетворюючи на професійного революціонера та публіциста.

Протягом майже двох десятиліть Симон Петлюра займався мистецькою критикою, публіцистикою та редакторською діяльністю. Співпраця з провідними виданнями того часу — «Літературно-науковим вісником», «Записками Наукового товариства імені Шевченка», газетою «Рада» — дозволила йому стати впливовим громадським діячем. Він залишив після себе близько 150 статей та есеїв, у яких викладав погляди на культуру, політику та національне визволення. Його журналістська діяльність була нерозривно пов'язана з ідеєю побудови української самостійної держави, де ключовим орієнтиром мала стати Європа, а не Москва.

Революційні випробування та боротьба за УНР

Після повалення самодержавства у 1917 році Петлюра опинився в епіцентрі подій. Його обрали головою Українського Генерального Військового Комітету, а згодом — генеральним секретарем військових справ. Головним завданням отамана стала українізація армії. Сформовані ним загони, зокрема гайдамацький кіш Слобідської України, відіграли ключову роль у боях за Київ та ліквідації більшовицьких повстань.

Петлюра був послідовним противником антиукраїнських режимів. Його протистояння з гетьманом Павлом Скоропадським призвело до арешту влітку 1918 року, але вже в листопаді він очолив

Маніфестація на Софійській площі в Києві з нагоди відкриття III Всеукраїнського військового з'їзду (в центрі — Симон Петлюра, Михайло Грушевський та Володимир Винниченко). Листопад 1917 року.

антигетьманське повстання Директорії. Грудень 1918-го ознаменувався відновленням Української Народної Республіки, а 22 січня 1919 року — урочистим проголошенням Акта Злуки УНР і (Західноукраїнської Народної Республіки (ЗУНР).

Однак молоду державу з усіх боків оточили вороги: російські більшовики, білогвардійці, польські війська та окупаційні сили Антанти. Ведучи надскладні переговори та очолюючи збройну боротьбу, Петлюра намагався відстояти незалежність усіма наявними засобами. Незважаючи на поразку армії УНР та інтернування військ у 1920 році, термін «петлюрівець» назавжди увійшов в історичну пам'ять як символ боротьби за волю.

Еміграція та інтелектуальний спадок

Після виїзду до Європи Симон Петлюра продовжував очолювати уряд УНР в екзилі, не полишаючи надії на майбутнє відродження держави. У листі до генерала Миколи Удовиченка він писав: «Я вірю і певний, що Україна, як держава, буде». Його бачення майбутнього базувалося на опорі на Європу та консолідації політичної еміграції, зокрема через видання тижневика «Тризуб» у Парижі.

Важливим внеском Петлюри в популяризацію України стала його підтримка українського мистецтва. Саме за його ініціативи хор Олександра Кошиця вирушив у світове турне, завдяки якому український «Щедрик» став відомим на весь світ. Західна преса того часу відзначала, що Петлюра знав: «меч сам по собі безсилий», тому важливо знайомити світ з культурою своєї країни.

Трагічна загибель та вшанування пам'яті

25 травня 1926 року Симона Петлюру було вбито в Парижі сімома пострілами з револьвера. Вбивця, Самуїл Шварцбард, виправдовував свій вчинок помстою за єврейські погроми в Україні.

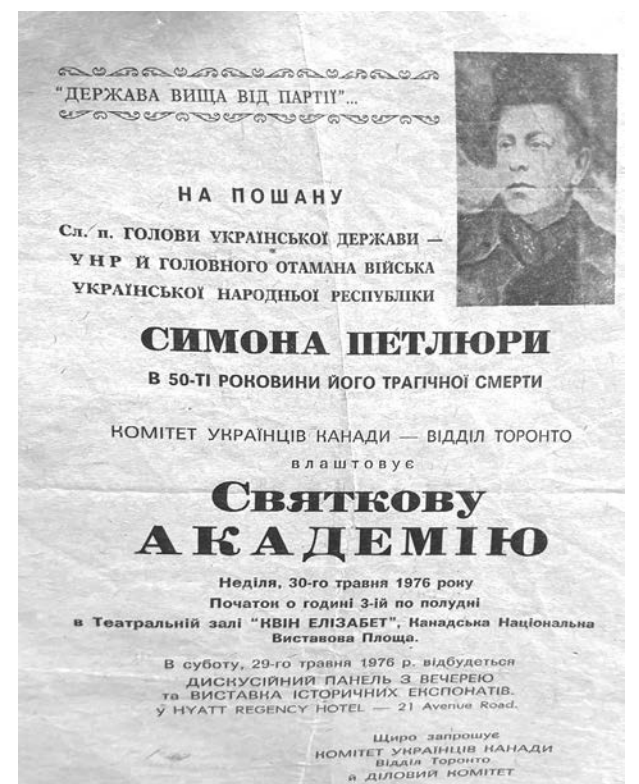
Парижський суд присяжних виправдав Шварцбарда, проте українські дослідники та історики наполягають на тому, що Петлюру не можна вважати відповідальним за ці трагічні події, оскільки він не мав повної влади над недисциплінованими частинами армії в умовах хаосу громадянської війни.

Сьогодні постаць Головного Отамана вшанується на державному рівні. В Україні засновано Хрест Симона Петлюри, на його честь названо вулиці у багатьох містах, встановлено пам'ятники, барельєфи та меморіальні дошки. У 2009 році Національний банк України випустив ювілейну монету, присвячену 130-річчю від дня народження діяча.

Симон Петлюра залишається символом безкомпромісної віри в українську державність. Як пророкував академік Федір Корш ще до Першої світової війни, Петлюра став людиною, що «з породи вождів», яка взяла на себе тягар великої історії. Його спадщина — це не лише військова боротьба, а й інтелектуальна праця, покликана довести світові право України на існування як рівноправної європейської держави.

У 1976 р. за ініціативою КУК відділу у Торонті відбулася Святкова Академія з нагоди 50-их роковин від трагічної смерті Симона Петлюри.

Михайло Гуцман

Летючка з 1976 р. про влаштування Святкової Академії в 50-ті роковини трагічної смерті Симона Петлюри. Фото: UCRDC

У ЛЬВОВІ ВІДКРИЛИ МЕМОРІАЛЬНУ ДОШКУ ДЖОХАРУ ДУДАЄВУ

Відкриття меморіальної дошки Джохареві Дудаєву.

21 квітня у Львові, у 30-ту річницю від дня загибелі Президента Чеченської Республіки Ічкерія Джохара Дудаєва, відкрили меморіальну дошку на його честь.

В церемонії відкриття взяли участь Прем'єр-міністр Чеченської Республіки Ічкерія Ахмед Закасв, міський голова Львова Андрій Садовий,

Президент Антиімперського Блоку Народів Олег Медуниця та делегація від АБН, представники влади міста та області, воїни Сил оборони України.

Меморіальну дошку встановили на вулиці Джохара Дудаєва, яка була перейменована 24 квітня 1996 року.

НАГОРОДЖЕННЯ ЛАУРЕАТІВ ВІДЗНАКОЮ АБН

Нагородження лавреатів Ганни Гопко та Леонтія Шипілова відзнакою АБН.

З нагоди 80-ліття АБН запроваджено спеціальну ювілейну відзнаку Антиімперського Блоку Народів.

16 квітня, у Києві, в Центрі національного відродження ім. Степана Бандери відбулось нагородження перших лауреатів ювілейної відзнаки.

За значний внесок у справу деколонізації та деімперіалізації московії, реалізацію програмових завдань і цілей АБН, дослідження історії національно-визвольного руху та за активну громадську позицію ювілейною відзнакою АБН нагороджено: Ярослава Юрчишина – народного депутата України; Андрія Юсова – речника ГУР МО України; Ганну Гопко – народного депутата України 8 скликання; Віктора Рога – директора видавництва «Українська Видавнича Справа», сержанта Держприкордонслужби України; Лідію Смолу – професора, доктора наук, викладачку Університету Вільних Народів; Леонтія Шипілова – віце-президента Антиімперського Блоку Народів, керівника освітнього проекту АБН «Університет Вільних Народів»; Григорія Роя – історика, дослідника історії АБН, викладача УВН.

Вручаючи нагороди, Президент Антиімперського Блоку Народів Олег Медуниця привітав лауреатів,

відзначивши їхній вагомий вклад у діяльність Антиімперського Блоку Народів та антиімперську боротьбу. Олег Медуниця наголосив на тяглоті історії АБН та актуальності роботи структур АБН у наш час. Президент АБН запропонував присутнім активніше долучатись до праці в усіх ключових напрямках діяльності АБН: громадсько-політичному, інформаційному, освітньому та правозахисному.

Нагороджені лауреати висловили вдячність за визнання їхньої праці, запевнивши, що ювілейна відзнака додасть наснаги і мотивації на ще активнішу роботу на антиімперському фронті.

Виконавчий директор АБН Олег Вітвіцький повідомив присутніх, що ювілейними нагородами відзначено також віце-президента АБН, головного сержанта батальйону безпілотних систем 5-ої окремої штурмової Київської бригади ЗСУ, директора Недержавного аналітичного центру «Українські Студії Стратегічних Досліджень» Юрія Сиротюка та відомого політолога, військовослужбовця Сил оборони України Михайла Басараба, яких буде нагороджено окремо, під час їхнього перебування у Києві.

За інформацією АБН

РОЗВІДКА ШВЕЦІЇ: РОСІЙСЬКА ЕКОНОМІКА У СКРУТНОМУ СТАНОВИЩІ ПОПРИ НАДПРИБУТКИ ВІД НАФТИ

У шведській військовій розвідці заявили, що надприбутки від нафти не змогли відновити економіку РФ, яка й досі перебуває у скрутному становищі.

Деталі: За словами Нільссона, щоб покрити дефіцит бюджету РФ, Кремлю потрібно, щоб ціни на нафту марки Urals залишалися вище 100 доларів за барель протягом року.

Він також додав, що для того, щоб вирішити інші економічні проблеми РФ, ціни на Urals мають лишатися на такому рівні ще довше.

Нільссон зазначив, що Росія матиме ще більші труднощі з фінансуванням власного вторгнення в Україну, яке триває вже п'ятий рік, якщо перемир'я між США та Ізраїлем з Іраном триматиметься, а ціни на нафту стабілізуються.

“У них досі існує системна проблема. Виробництво матеріалів для війни, які потім знищуються на полі бою, не є стійкою моделлю зростання”, – зазначив він.

Нільссон додав, що економічні проблеми Росії поширилися й на сам оборонний сектор, який забезпечує більшу частину економічного зростання країни в умовах, коли цивільний сектор переживає труднощі.

За його словами, Москва перенаправляє фінансування в ті сфери, де характер війни змінюється, зокрема на безпілотні системи та зброю дальнього радіуса дії. Але поза галузю безпілотників військово-промисловий комплекс Росії був збитковим, пронизаним корупцією та розкраданнями і залежним від кредитів державних банків, додав Нільссон.

Швеція має розвіддані, які вказують на те, що Росія систематично маніпулює даними, щоб ввести західних союзників України в оману, змусивши їх повірити, що її економіка витримала навантаження від величезних військових витрат та західних санкцій, сказав Нільссон.

Нільссон зазначив, що реальна ситуація є ще гіршою, і що російський Центральний банк занижує показники інфляції, яка, на його думку, наближається до рівня ключової процентної ставки у 15%, а не до офіційних 5,86%.

При цьому шведська розвідка звернула увагу на деякі фінансові показники, які можуть вказувати на майбутню банківську кризу в РФ.

“Якщо ви створили таку систему, як Путін, то можете не знати, наскільки поганою є економічна ситуація насправді. Але навіть з тією неправдивою інформацією, яку він отримує, він зрештою не зможе втекти від усього цього”, – підкреслив Нільссон.

Нагадаємо, на початку лютого Федеральна розвідувальна служба Німеччини повідомила, що торік військові витрати Росії могли становити половину її державного бюджету і 10% від валового внутрішнього продукту (ВВП).

Своєю чергою латвійське Бюро з захисту конституції зазначало, що всередині РФ визнають, що санкції завдають і надалі завдаватимуть їй величезних збитків.

Джерело: голова Служби військової розвідки та безпеки Швеції Томас Нільссон в коментарі Financial Times, повідомляє “Європейська правда”

Фундація Будучність

Фундація Будучність - зростає, розвивається і діє згідно сучасних потреб нашої громади, але має впевнену візію на майбутнє.

Кожна пожертва, спрямована на підтримку громадських, культурних, історичних та освітніх зусиль в Канаді, є важливим знаком довіри і підтримки діяльності нашої Фундації.

2282 Bloor Street West, Toronto, Ontario M6S 1N9 Phone: (416) 763-3388 Fax: (416) 763-4512 Website: bcufoundation.com

МИ ПІДТРИМУЄМО

- Історичні проекти та культурні заходи
- Медичні та гуманітарні проекти
- Важливі видання
- Документальні фільми
- Концерти та музичні записи
- Молодь та спорт
- Освітні, наукові, дослідницькі публікації та виставки
- Громадські заходи, конференції, семінари
- Проекти, направлені на зміцнення добробуту українців

Будьмо в КОНТАКТ-і

**ONTARIO: Thursday at 10:00 PM
Sunday at 3:00 PM
Tuesday at 8:00 AM**

ALBERTA: Sunday at 10:00 AM

British Columbia: Sun 11:00 AM

Next GEN!

ON: Thu at 11:00 PM, Sat at 9:30 PM, Sun 4:00 PM

AB: Thu at 1:30PM, Sat. 1:30 PM BC: Sat at 11:00 AM

ALBERTA KONTAKT: AB: SUN 3:00 PM, Mon 8:00, Tue 3:00 PM

ON: TUES 7:00 AM BC: SAT 15:00

STUDIO@KONTAKT.CA

Forum TV

OMNI 1 - ON
субота - 8 PM
вівторок - 11 PM*
субота - 7 AM*

OMNI - AB
неділя - 8 AM

OMNI - BC
неділя - 8 AM

*Повторення

Дивіться програму по всій Канаді на телеканалі OMNI!

ForumTV Canada @ForumTVCanada

www.forumtv.ca | TEL: 416-572-8255 | info@forumtv.ca

ОГОЛОШЕННЯ

Тел.: (416) 516-2443
Факс: (416) 516-4033
e-mail: homin@on.aibn.com

FRIENDS OF UKRAINE DEFENCE FORCES DONATE TODAY

ПЕРЕДПЛАТІТЬ ГАЗЕТУ «ГОМІН УКРАЇНИ»

Плянуєте посвячення нового пам'ятника на Зелені Свята чи Великдень? Зауважте, що виготовлення пам'ятника на замовлення може тривати від 2-х до 4-х місяців. Замовляйте якнайшвидше, щоб уникнути розчарувань. Фірма виготовлення пам'ятників

Eternity in Granite

вигідно розташована в бюрі Цвинтаря, пропонує:

- Великий вибір граніту
- Індивідуальне оформлення на комп'ютері
- Професійні портрети та різьба
- Написи будь-якою мовою на бажання замовника
- Помірковані ціни

“Eternity in Granite” передає свої прибутки на утримання Цвинтаря. За дальшими інформаціями просимо звертатися до адміністрації.

УКРАЇНСЬКИЙ ЦВИНТАР СВЯТОГО ВОЛОДИМИРА
1280 Dundas Street West
Oakville, Ontario
L6M 4N9

Тел: (905) 827-1647 1-888-386-1264
Факс: (905) 847-9108

КУПУЄТЕ ЧИ ПРОДАЄТЕ, - ПОСИЛАЙТЕСЯ НА ОГОЛОШЕННЯ В «ГОМОНІ УКРАЇНИ»!

Шановні передплатники,

Редакція «Гомону України» з особливою вдячністю звертається до Вас, за вашу незмінну й багаторічну підтримку. Саме завдяки Вам наша газета вже понад 75 років залишається надійним джерелом новин та зв'язку для української громади.

Повідомляємо, що починаючи з 1 січня 2026 року, діятимуть оновлені ціни на передплату. Це рішення пов'язане зі зростанням витрат, зокрема значним підвищенням поштових послуг від Canada Post, вартості друку, матеріалів та загальних виробничих витрат.

Щиро дякуємо Вам за розуміння, підтримку та багаторічну довіру.

З повагою,
Адміністрація «Гомону України»

Категорія відправлення	Стара ціна	Нова ціна
Публікаційна пошта (Канада)	75 CAD	90 CAD
Стандартна пошта (Канада)	100 CAD	125 CAD
Відправлення до США	120 USD	150 USD
Міжнародні відправлення	250 USD	275 USD

ПОСТУП
українська радіопрограма

Щонеділі 9-10 год. вечора на хвилях FM 88,9 у прямому ефірі

www.cirvfm.com

Новини з України та світу
Інтерв'ю та дискусії

Замовляйте у нас музичні вітання
Слухайте і підтримуйте нас!
Розрахунковий рахунок #43282 у кредитовій спілці Будучність

Керівник і ведуча - Любомира Матвіяс

Радіопрограма "Пісня України"

Можна слухати з понеділка до п'ятниці в 9 год. ранку на cjmradio.com CJMR APP

https://www.facebook.com/SOFUradio
Smart speakers (Hey Alexa, play CJMR on TuneIn/iHeart)

SOFU.RADIO@GMAIL.COM

13TH ANNUAL BCU FOUNDATION

GOLF TOURNAMENT

Per Golfer
\$250

BCU Foundation

STAND WITH UKRAINE

 Piper's Heath Golf Club
5501 Trafalgar Rd
Milton, ON L9E 0Z5

16 JUNE, 2026
www.bcufoundation.com

BCU Financial

SPECIAL OFFER

EARN UP TO

3.60%*
ON A 46 MONTH GIC

3.80%*
ON A 57 MONTH GIC

2.25%**
ON A 1 YEAR REDEEMABLE GIC
CASHABLE AFTER 90 DAYS

* Terms and conditions apply: 46-month, and 57-month terms only; NEW and EXISTING money; Includes Registered and Non-Registered Funds. We reserve the right to change, extend or withdraw this offer at any time. Offer valid from April 1st, 2026. Rates are annual and subject to change. ** Terms and conditions apply: 1 year term cashable after 90 days only. If cashed in early, any accrued interest is forfeited; NEW and EXISTING money; We reserve the right to change, extend or withdraw this offer at any time. Offer valid from April 1st, 2026. Rates are annual and subject to change.